

Sygn. akt VIII Gz 72/16

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Marek Tauer

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2016 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

w B.

przeciwko: (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością we W.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 17 marca 2016 r., sygn. akt VIII GC 1258/15 upr

postanawia:

1. odrzucić zażalenie na rozstrzygnięcie zawarte w pkt 1 postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 17 marca 2016 r., sygn. akt VIII GC 1258/15 upr;
2. oddalić zażalenie w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 marca 2016 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy oddalił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków apelacji oraz odrzucił apelację pozwanego wniesioną od wyroku z dnia 18 listopada 2015 r. wydanego w sprawie VIII GC 1258/15. W uzasadnieniu Sąd I instancji zważył, że wskazane przez pozwanego okoliczności budzą wątpliwości co do zgodności z rzeczywistością. Sąd Rejonowy zauważył, że pozwany początkowo podał, że przyczyną uchybienia terminowi jest choroba pracownika, nie przedstawił jednak zwolnienia lekarskiego i ostatecznie przekazał jedynie wniosek o urlop M. K.. Wniosek ten jest wątpliwy skoro miał obejmować okres od 15 do 20 stycznia 2016 r., a jest datowany na dzień 15 stycznia 2016 r. (data wniosku wskazuje na to, że został on złożony w dniu, w którym pracownik winien już przebywać na urlopie). Nadto, pozwany podał, że przyczyna niedochowania terminu ustała w dniu 16 stycznia 2016 r., z treści wniosku urlopowego wynika zaś, że M. K. przebywał na urlopie do 20 stycznia 2016 r. W tej sytuacji, Sąd Rejonowy uznał, że pozwany nie uprawdopodobnił przyczyny niedochowania terminu i oddalił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu (na podstawie art. 168 § 1 kpc a contrario). Konsekwencją oddalenia wniosku było odrzucenie apelacji pozwanego na podstawie art. 370 kpc.

Pozwany w zażaleniu argumentował, że jest małą firmą, a jej reprezentantem jest jedna osoba, która musiała wziąć niezaplanowany urlop z powodów zdrowotnych. Skarżący podał, że żadna inna osoba nie była upoważniona do uzupełnienia braków w postępowaniu sądowym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego okazało się nieuzasadnione.

Na wstępie wskazać należy, że Sąd Rejonowy w punkcie 1 zaskarżonego postanowienia oddalił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków apelacji. Wskazać należy, że postanowienie w przedmiocie przywrócenia terminu (oddalające, uwzględniające lub odrzucające wniosek) nie jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie i nie podlega samodzielnemu zaskarżeniu na podstawie art. 394 § 1 k.p.c., w tym także wtedy, gdy dotyczy terminu do wniesienia środka odwoławczego lub środka zaskarżenia. W przypadku odrzucenia lub oddalenia przez sąd wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia środka odwoławczego lub innego środka zaskarżenia sąd powinien jednocześnie odrzucić środek odwoławczy lub środek zaskarżenia (co w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy uczynił w punkcie 2 zaskarżonego postanowienia) i to postanowienie jako kończące postępowanie w sprawie podlega zaskarżeniu na podstawie art. 394 § 1 k.p.c. Rozpatrując zażalenie, sąd może na wniosek skarżącego rozpatrzeć także postanowienie odrzucające lub oddalające wniosek o przywrócenie terminu (art. 380 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.).

W konsekwencji na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. należało odrzucić zażalenie w zakresie punktu 1 zaskarżonego postanowienia, a argumenty pozwanego podniesione przeciwko rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego w zakresie oddalającym wniosek o przywrócenie terminu podlegały rozpatrzeniu w ramach oceny prawidłowości odrzucenia apelacji.

Odnosząc się do podniesionych w zażaleniu zarzutów stwierdzić, w ocenie Sądu Okręgowego, należy, że pozwany w żaden sposób nie podważył okoliczności wskazanych w uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowego. W zażaleniu pozwany powtórzył identyczne argumenty jak we wcześniejszych pismach - wniosku o przywrócenie terminu (k.75), piśmie z dnia 10 marca 2016 r. (k.89), nie przedstawiając przy tym żadnych dowodów na ich poparcie. Słusznie przy tym zauważył Sąd Rejonowy, że pozwany jest niekonsekwentny, początkowo bowiem jako przyczynę uchybienia terminowi wskazywał chorobę pracownika, nie przedstawiając na tę okoliczność stosownego zwolnienia lekarskiego, następnie zaś podał, że pracownik korzystał w spornym okresie z urlopu wypoczynkowego, którego nie mógł wcześniej przewidzieć.

Pomijając jednak nawet tę oczywistą niekonsekwencję po stronie skarżącego, podkreślić należy, że warunkiem zasadności wniosku o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej jest uprawdopodobnienie przez stronę, że mimo zachowania staranności, nie mogła tego uczynić w terminie z przyczyny od niej niezależnej. Jest to więc przyczyna obiektywna, która wyklucza zachowanie terminu procesowego, a ocena jej zaistnienia wymaga uwzględnienia obiektywnego miernika staranności. Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy, przeszkoda, uzasadniająca przyjęcie uprawdopodobnienia braku winy, zachodzi wówczas, gdy dokonanie czynności w ogóle (w sensie obiektywnym) było niemożliwe albo nie można było oczekiwać od strony, że w danych okolicznościach zachowa dany termin procesowy (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2004 r., II CZ 86/04, z dnia 26 stycznia 2011 r., I UZ 165/10, z dnia 28 września 2011 r., I CZ 81/11, z dnia 18 grudnia 2013 r., I CZ 92/13 - nie publ.). Takiej kwalifikacji nie podlega sytuacja, która miała miejsce w sprawie niniejszej.

Choroba (czy urlop) pracownika (choćby nawet kluczowego) nie zwalniała pozwanego, będącego spółką kapitałową, z obowiązku należytej staranności. Choroba czy urlop pracownika jest okolicznością, której ewentualność wystąpienia w zasadzie można i należy przewidzieć w prowadzonej działalności zawodowej, podejmując właściwe działania organizacyjne, zabezpieczające interesy spółki. Pozwany winien zatem, co słusznie zaakcentował Sąd Rejonowy, tak zorganizować pracę w spółce, aby nieobecność pracownika nie wpływała na funkcjonowanie spółki, w tym na dokonywanie przez nią czynności procesowych w terminie. Tym bardziej, że jak wynika z treści przedłożonego przez pozwanego wniosku o urlop, nieobecność pracownika była zaplanowana i została zaakceptowana.

Reasumując, przyjąć należało, że Sąd Rejonowy prawidłowo oddalił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków apelacji, a w konsekwencji prawidłowo, na podstawie art. 370 kpc odrzucił apelację od wyroku z dnia 18 listopada 2015 r. wydanego w sprawie VIII GC 1258/15.

Zatem, wobec braku podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia w zakresie punktu 2, na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c. orzeczono jak w pkt 2 sentencji.